

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

S. B., narozený X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Voršilkou,
se sídlem Opletalova 1535/4, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému

Finanční úřad pro hlavní město Prahu
se sídlem Štěpánská 619/28, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2023, č. j. 5730494/23/2005-109617

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalovaný zamítl návrh žalobce na zastavení daňové exekuce, když neuznal námitky žalobce proti exekučnímu titulu – platebnímu výměru Finančního úřadu pro hl. m. Prahu, územní pracoviště pro Prahu 7 ze dne 12. 1. 2018 č. j.: 103284/18/2007-50523-105888.
2. Žalobce byl přesvědčen, že tento platební výměr mu nebyl řádně doručen, protože nemohl nabýt právní moci, a proto dne 21. 2. 2023 bylo správci daně doručeno podání žalobce ze dne 15. 2. 2023, které bylo částečně posouzeno jako námitky proti exekučním příkazům a též jako návrh na zastavení daňové exekuce.
3. Námitky byly rozhodnutím o námitce č. j. 5287787/23/2000-11452-105418 ze dne 5. 6. 2023 (dále též „**rozhodnutí o námitce**“) zamítnuty. Rozhodnutí o námitce bylo doručeno zplnomocněnému zástupci žalobce dne 6. 6. 2023.
4. Návrh na zastavení daňové exekuce byl rozhodnutím o zastavení daňové exekuce č. j. 5730494/23/2005-80542-109617 ze dne 23. 6. 2023 (dále též „**napadené rozhodnutí**“) též zamítnut.
5. S tímto výrokem žalobce nesouhlasil a brojil proti němu žalobou, jež došla soudu dne 22. 8. 2023.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

6. Žalobce uvádí, že rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné. Rovněž není náležitě odůvodněno. Z rozhodnutí dle jeho přesvědčení není patrné, z jakého důvodu považuje žalovaný platební výměr za vykonatelný. Žalobce konstatuje, že žalovaný platební výměr ani nepřezkoumával z hledisek vymezených v nálezů Ústavního soudu II.ÚS 3194/18, tedy zda exekuční titul nedisponuje zásadními vadami.
7. Žalobce tvrdil, že podal návrh na zastavení exekuce podle ustanovení 71 odst. 2 písm. a) daňového řádu pro nesplnění zákonné podmínky pro nařízení exekuce, neboť platební výměr nesplňuje náležitosti vykonatelného exekučního titulu, jelikož mu nikdy nebyl řádně doručen.
8. Platební výměr mu byl sice doručován na adresu X, na které byl žalobce hlášen, nicméně ve skutečnosti se na této adrese nezdržoval, což vyplývá ze samotné doručky. Žalobce uvádí, že zásilka se správci daně vrátila s tím, že adresát nemá poštovní schránku a že je neznámý. Je sice pravdou, že na doručence je zaškrtnuto, že zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí dne 18. 1. 2018, nicméně z doručky není patrné, že by byl poučen o následcích nevyzvednutí zásilky, ani to, že byl o uložení zásilky vyrozuměn, když z doručky jednoznačně vyplývá, že nemá schránku a je neznámý, a tudíž se mu žádnému poučení nemohlo dostat. Podle názoru žalobce v takovém případě nemohl správce daně vycházet z toho, že došlo k doručení zásilky uplynutím úložní 10ti denní lhůty a měl přistoupit k jiným v zákoně předvídatelným způsobům doručování.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

9. Lze dovodit, že doručka neprokazuje splnění podmínky podle § 46 odst. 2 daňového řádu, tedy že byl adresát vyzván k vyzvednutí zásilky a že mu bylo zanecháno poučení o právních následcích nevyzvednuté zásilky, když navíc přímo z doručky vyplývá skutečnost opačná, neboť je zde poznamenáno „adresát neznámý a nemá poštovní schránku“. Podle názoru žalobce doručka tak naopak potvrzuje, že žádnou výzvu k vyzvednutí zásilky adresát neobdržel. Za dané situace proto nelze považovat doručení platebního výměru za účinné.
10. Podle žalobce byl platební výměr doručen až jeho zástupci dne 12. 7. 2023 datovou schránkou s tím, že proti němu podal dne 26. 7. 2023 odvolání. Žalobce konstatuje, že platební výměr tak byl doručen až po uplynutí lhůty pro stanovení daně podle ustanovení § 146 odst. 1 daňového řádu a daň tedy nelze vyměřit. Žalobce je v této souvislosti též přesvědčen, že mu nebyla řádně doručena ani výzva k podání daňového přiznání. Ohledně neúčinnosti doručení uložením žalobce odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, zejména na rozsudky 2Afs 69/2012-124 a 6 Afs 231/2020-44.
11. Žalobce dále uvedl, že správce daně vychází z toho, že není třeba dalšího rozhodnutí, které by bylo exekucním titulem na úroky z prodlení, což odůvodnil ustanovením § 252 daňového řádu a dále tím, že nárok vzniká ze zákona. Podle názoru žalobce však skutečnost, že pohledávka vznikne ze zákona, ještě neznamená, že by nebylo třeba rozhodnutí, které je exekucním titulem a které je nezbytné doručit daňovému subjektu. Žalobce konstatuje, že ust. § 252 daňového řádu stanoví pouze splatnost úroku z prodlení, nelze z něho však dovodit, že na úrok z prodlení není třeba vydávat samostatný platební výměr, který by se stal podkladem pro případnou daňovou exekuci.
12. Na závěr žalobce zpochybnil použití daňových pomůcek, neboť se tak podle něj stalo v rozporu se zákonem.
13. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s platnou právní úpravou, je zákonné a přezkoumatelné.
14. Žalovaný zkonstatoval, že námitky a návrh na zastavení daňové exekuce byly předmětem samostatných daňových řízení. Uvádí, že nedostatek předpokladů pro nařízení exekuce je v první řadě nutno zohlednit v případném řízení o námitce, kterým je napaden samotný exekucní příkaz.
15. Jak uvádí žalovaný, správce daně neshledal důvody pro zastavení daňové exekuce vycházející ze skutečnosti, že platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2014, který je splatný 16. 3. 2018, je ve smyslu ust. § 103 odst. 2 daňového řádu vykonatelný a předmětné nedoplatky jsou vymahatelné. Podle ust. § 103 odst. 2 daňového řádu: *„Rozhodnutí, které je účinné, je vykonatelné, jestliže se proti němu nelze odvolat, nebo jestliže odvolání nemá odkladný účinek, a uplynula-li lhůta k plnění, pokud byla stanovena.“* Z rozhodnutí o zastavení daňové exekuce zcela jasně vyplývá, že exekucní příkazy nabyly právní moci dne 13. 2. 2023 a nedoplatek se stal splatným dne 16. 3. 2018. Správce daně zmiňuje rozhodnutí o námitce (doručeném zplnomocněnému zástupci žalobce dne 6.6.2023), ze kterého cituje. Doručováním platebního výměru na DPFO za zdaňovací období 2014 se žalovaný podrobně zabýval v rozhodnutí o námitce, neboť se jednalo o konkrétní námitku proti exekucním příkazům.
16. Co se týká nálezu Ústavního soudu ze dne 1. 4. 2019 II. ÚS 3194/18, žalovaný konstatoval, že tento nálezný na daný případ nedopadá, neboť tento se zabývá povinností výkon

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

rozhodnutí zastavit, a to v případě, že úrok z prodlení byl ve smlouvě o půjčce (stěžovatelem označené za lichevní smlouvu) ve zcela nepřiměřené výši (v daném případě nepřiměřenost úroků z prodlení není ani namítána) a exekuční titul byl tedy v exekučním řízení stížen vadou.

17. Pokud jde o námitky žalobce ohledně doručení platebních výměrů, žalovaný rozsáhle citoval rozhodnutí odvolacího finančního ředitelství č. j. 20477/24/5200-10421-712985 ze dne 25. 6. 2024, jímž bylo pravomocně rozhodnuto o odvoláních žalobce proti těmto platebním výměrům.
18. K úrokům z prodlení žalovaný uvedl, že úrok z prodlení podle § 252 daňového řádu lze zahrnout do výkazu nedoplatků ve smyslu § 176 odst. 1 písm. a) daňového řádu, je-li splatný (splatnost úroku z prodlení je určující pro jeho předpis do evidence daní – na osobní daňový účet daňového subjektu). Podle ustálené judikatury není vykonatelnosti výkazu nedoplatků na újmu, že do výkazu zahrnutý splatný úrok z prodlení nebyl sdělen daňovému subjektu platebním výměrem dle § 252 odst. 6 daňového řádu, ve znění účinném do 31.12.2020, resp. vyrozuměním dle § 251a odst. 3 daňového řádu.
19. Žalovaný uzavřel s tím, že v rámci exekučního řízení se nelze zabývat samotným vyměřením předmětné daně, kterým se zabývá řízení nalézací.

III.

Posouzení žaloby

20. Žaloba byla městskému soudu doručena 22. 8. 2023, a byla tedy podána v zákonem stanovené lhůtě dvou měsíců od doručení napadeného rozhodnutí žalobci. Městský soud v Praze napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal podle § 65 s. ř. s. v rozsahu žalobních bodů, přičemž podle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu.
21. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 soudního řádu správního bez nařízení jednání, když účastníci s takovým způsobem rozhodnutí ve věci souhlasili.
22. Městský soud konstatuje, že proti exekučním příkazům č.j. 850029/23/2005-80542-109617 a č.j. 849794/23/2005-80542-109617 žalobce brojil podáním ze dne 15. 2. 2023, označeným jako *námitky proti exekučnímu příkazu*, resp. *návrh na zastavení daňové exekuce*.
23. Žalovaný se s tímto podáním vypořádal dvěma rozhodnutími, když dne 5. 6. 2023 pod č.j. 5287787/23/2000-11452-105418 zamítl námitky proti oběma exekučním příkazům, přičemž v odůvodnění tohoto rozhodnutí obsáhle vyložil, z čeho dovozuje existenci exekučního titulu, přičemž jmenovitě vypořádal jak otázku doručení platebního výměru, tak ne/uplynutí prekluzivní lhůty podle § 160 daňového řádu.
24. Dalším rozhodnutím – tedy rozhodnutím napadeným touto žalobou - žalovaný reagoval na návrh na zastavení daňové exekuce, jenž zamítl.
25. Skutečností je, že odůvodnění tohoto rozhodnutí je velmi stručné, takže soud se zabýval i otázkou jeho přezkoumatelnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

26. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. „*Soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.*“
27. Podle § 68 odst. 1 s. ř. správní orgán uvede v odůvodnění rozhodnutí „*důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*“
28. Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu z 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002 – 35 k nepřezkoumatelnosti přihlíží soud *ex officio*, k jejímu vyslovení soudem tedy není ani třeba, aby jí žalobce uváděl jako žalobní důvod, což ovšem žalobce v nyní posuzované žalobě učinil.
29. Žalovaný odůvodnil napadené rozhodnutí tak, že z rozhodnutí o námitce č.j. 5287787/23/2000-11452-105418 ze dne 5. 6. 2023 ocitoval pasáž, v níž se konstatuje, že platební výměr je vykonatelný a předmětné nedoplatky jsou vymahatelné, načež uvedl, že pro zastavení daňové exekuce ve smyslu ust. § 181 odst. 2 daňového řádu, tak správce daně neshledal důvod.
30. Z ustálené judikatury správních soudů vyplývá, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.
31. Pokud jde o obsah pojmu nepřezkoumatelnosti, odkazuje soud na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007-64, nebo ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005-245, ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38), ze které se podává, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže není zřejmé, jakými úvahami se soud či správní orgán řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu; z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci v žalobě či odvolání nebo vyjádření; proč považoval (žalobní) námitky za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč subsumoval skutkový stav pod zvolené právní normy.
32. Po přezkoumání věci nicméně soud dospěl k závěru, že podstatné důvody pro rozhodnutí lze z odůvodnění napadeného rozhodnutí seznat, byť je tam obsaženo velmi minimalisticky, a nejde tak o rozhodnutí nepřezkoumatelné.
33. Soud uvážil o věci takto:
34. Podle § 181 odst. 2 daňového řádu „*Správce daně na návrh příjemce exekučního příkazu nebo z moci úřední daňovou exekuci zcela nebo zčásti zastaví, pokud*
 - a) *pro její nařízení nebyly splněny zákonné podmínky,*
 - b) *odpadl důvod, pro který byla daňová exekuce nařízena,*
 - c) *povolí posečkáání úhrady nedoplatku,*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- d) *bylo pravomocně rozhodnuto, že postihuje majetek, k němuž náleží právo nepřipouštějící exekuci, nebo věci nepodléhající exekuci,*
- e) *zaniklo právo vymáhat nedoplatek,*
- f) *předpokládaný výtěžek nepostačí ani ke krytí exekučních nákladů,*
- g) *by pokračování v daňové exekuci bylo spojeno s nepoměrnými obtížemi,*
- h) *bylo nařízeno více daňových exekucí a k úhradě vymáhaného nedoplatku postačí pouze některá z nich, nebo*
- i) *je tu jiný důvod, pro který nelze v daňové exekuci pokračovat.“*

35. Zastavení daňové exekuce je tedy speciálním institutem daňového řízení, přičemž daňový řád vymezuje výčet skutečností, které jedině jsou důvodem pro zastavení daňové exekuce. Je třeba zdůraznit, že se jedná o výčet taxativní (tedy relevantní jsou pouze a právě důvody tam uvedené) a že jde o normu kogentní (tedy k zastavení exekuce povinně vede existence kteréhokoliv ze vymezených důvodů). Chtěl-li tedy žalobce dosáhnout zastavení daňové exekuce, bylo na něm, aby v návrhu tvrdil existenci skutečností, které daňový řád právě ve výše citovaném ustanovení stanoví.
36. V projednávané věci však žalobce žádný relevantní důvod pro zastavení exekuce neuvedl, resp. nespecifikoval, který ze zákonných důvodů pro zastavení daňové exekuce vymezených v ust. § 181 odst. 2 daňového řádu je v jeho věci dán. Pokud by tak učinil, žalovaný by musel takové tvrzení přezkoumat a zhodnotit, zda se o zákonný důvod pro zastavení exekuce jedná anebo nikoliv.
37. Takovou specifikaci svých argumentů pak žalobce nepřinesl ani v podané žalobě, přičemž námitky, které v žalobě uplatněny výslovně jsou, směřují nikoliv proti exekuci, ale dílem proti platebním výměrům (viz body 5. až 14. žaloby) a dílem proti vyměření daně (viz bod 15. žaloby), tedy proti výsledkům nalézacího daňového řízení.
38. Ani platnost platebního výměru, ani způsob vyměření daně však nelze v rámci návrhu na exekuci zkoumat, a námitky v tomto směru pak nelze účinně uplatnit ani v žalobě. Jak proti způsobu vyměření daně, tak proti platebnímu výměru je nutno brojit především řádným opravným prostředkem podle daňového řádu, případně žalobou směřující právě proti vyměření daně, tedy standardně proti rozhodnutí odvolacího orgánu, jímž nebylo vyhověno odvolání proti platebnímu výměru. Ze žaloby přitom není zřejmé, zda žalobce tento postup proti výsledkům nalézacího daňového řízení využil.
39. Soud tedy uzavřel s tím, že žalobce ve svém podání ze dne 15. 2. 2023, označeném jako *návrh na zastavení daňové exekuce*, vznesl námitky, jež nemohly být v této fázi daňového řízení relevantně uplatněny, a z povahy věci tedy nemohly k zastavení daňové exekuce vést. Žalovaný proto nepochybil, jestliže návrhu na zastavení exekuce nevyhověl a zamítl jej. Žalobní námitky proto soud
40. Pro úplnost soud konstatuje, že napadené rozhodnutí o zamítnutí návrhu na zastavení exekuce je v části odůvodnění velmi stručné, když žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze odkázal, resp. ve stručném rozsahu citoval ze svého rozhodnutí ze dne 5. 6. 2023, kterým se vypořádal s námitkami proti exekučním příkazům.

41. Takový postup žalovaného v zásadě nelze shledat vadným, neboť jsou-li v jiném jeho rozhodnutí obsaženy argumenty, které mohou napomoci argumentaci žalovaného správního orgánu, není důvod, proč by tyto závěry neměl převzít za své.
42. Pro lepší pochopení napadeného rozhodnutí by však bylo vhodné, aby jeho odůvodnění napadeného rozhodnutí obsahovalo úvahy a závěry v tom směru, jak je výše koncipoval soud, tedy že k zastavení daňové exekuce vede pouze a právě některý z důvodů vymezených v ust. § 181 odst. 2 daňového řádu, přičemž námitky proti vyměření daně, a to jak proti jeho způsobu, tak proti platebním výměrům, již ve fázi exekuce nelze uplatnit. Nicméně soud má za to, že i kdyby napadené rozhodnutí s odkazem na deficit dostatečně obsáhlého odůvodnění zrušil, v konečném důsledku by to nijak nezlepšilo žalobcovu právní pozici, protože žalovaný by ve věci vydal nové rozhodnutí se stejným závěrem, pouze doplněné o výstižnější odůvodnění.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

43. Městský soud v Praze dospěl po přezkoumání věci k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 1 a 4 soudního řádu správního zamítl.
44. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce úspěch ve věci neměl a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Praha 22. listopadu 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.